

BOOGIE BOY

Muziek is ontegensprekelijk de rode draad in het leven van Paul Ambach/ Boogie Boy. Al van kindsbeen af werd die er met de pap ingegoten en nu na al die jaren, wanneer een ander zijn welverdiend pensioen zou consumeren, beklimt hij nog steeds podia over heel de wereld en omarmt hij het publiek. Voor en zelfs tussen de massa, dansend op tafels, zwetend als een rund, schreeuwt hij de longen uit zijn lijf. De ziel eruit - zonder remmen - geen tegenhouden aan.

Elke show ontardt in een volksfeest waar iedereen uit de bol gaat. De toeschouwers worden deelnemers als Boogie Boy hen kneedt tot een zingende en dansende massa. Er is geen ontsnappen aan, hij ment je. De man ademt muziek, beleeft muziek en leeft van muziek.

Sinds de jaren tachtig treedt Paul op als Boogie Boy en sleept hij een geolied orkest met zich mee dat hij stiefmoederlijk zijn 'Woogies' noemt. Rasechte muzikanten die elke handbeweging van de meester herkennen. Een signaal, een teken om het publiek naar een hogere versnelling te brengen. 'Timing' als ingebakken gave, de sleutel tot succes.